

7. **Olaus Olai.** Den förste Evang. Lutherka Pastor här. Bewistade Örebro möte 1529 och underskref dess beslut, der han kallas Canik och Kyrkoprest i Jellendzbro. Föreskommer i en forslutningskrift 1542. Var sielf till Gripsholm och lefwererade till K. Gustaf kyrkofisker 1545, af Fellingingsbro 27 lod. mark 13½ lod, af Näsby 3 lod. m. 1½ lod och af Erwalla 5 lod. m. 6½ lod, och fick Konungens qvittance 11 Febr. Underskref 1547 riksdagsbeslutet i Strengnäs och 1556 kronouppbördsalängden för denna socken. På alderdomen lernade han tjensten och satte sig i ro på sitt hemman. Gamla matriklar hafwa härefter en Haraldus, men i Consist. Prot. 1604 säges tydligen, att denne Olaus och den foljande i en tid af 80 år innehafvt pastoratet.

8. **Claudius Olai.** Den föregående son, och finnes han äfwen skrifwit sig Clavidus och Nicolaus, men war helt säkert samme man. Fick 14 Jan. 1569 af K. Jöns han en Pundläst spannmål till underhåll. War 1571 på riksdagen i Stockholm och underskref bewillningen till Elfsborgs lösen. Köpte 1573 någon jord, hwarpå fastebrefswet funnits qwar i sednare tid. War nya liturgien mycket tillgifsven och gillade den med underskrift 1577. Nämnes och i tjensten 1583, men tog afsked 1586 och flyttade på sin egendom. Död 1589.

9. **Nicolaus Jönce Helsingius.** Hade en tid varit Communiister i församlingen, då han 1587, genom Hertig Carls synnerliga tillgörande, förordnades till Kyrkoherde. Underskref 1593 Upsala mötes beslut och foljande år äfwen i Upsala acten om ordföreningen. Vitträdde wid den ordning för HOSPITALET i Arboga, som på Biskopens befallning blef öfwersedd och förbättrad 1595 och underskref densamma 16 Nov. Han synes hast anseende och dristat derpå. Hade 1598 skrifwit "Iemere ei" schedulam till Capitlet", hwarsföre den fromme Biskop Bellinus honom allwarfamt tilltalade. Död i pesten 1603.

Sannolikt war han sin företrädares mäg. Hans son Claes och en mäg Lars Gudmundsson nämnas 1606 ärlige och wälförståndige.

10. **Mag. Carolus Olai Hisingh.** Född i Gessle 1572. Efwäl uppgifwes hans fader Olof Hising, bondejon ifrån ön Hisingen, hafwa varit Fogde i Ullsunds län. Begaf sig 14 år gammal till acad. i Rostock och efter 2 års wi-

stande der, samt widlöftig wandring i Tyskland till flera lärosäten, blef han promov. Magister. Någon tid efter hemkomsten satte Biskopen honom till Rector Scholæ i Arboga. Pwgd 1603 och s. å. befordrad till detta pastorat. Tilltr. 1604. Blef icke Prost, utan församlingen hörde till Arboga Contract. Af hans prestmötespartes nämnas, att han 1624 höll oration på latin. War kallad af Biskop Rudbeck till det Consist. Majus, som han införde och rådfrågades ofta i wiktiga mål. Så war han 1631 med, "då endräkteligen beslöts, att med syndare i högre fall och stånd skulle handlas efter kyrkoordningen, likasom med de lägre." En hederlig och mycket aktad man, hwars hus gerna besöfkes af de förnämre. Dertill bidrog och mycket, att Biskopen war hans mäg. Död i April 1642. Dottersonen Nils Rudbeckius höll 12 Jan. 1643 på gymnasium öfwer honom parentation, som trycktes, men deruti anföres föga af hans lefnadsomständigheter.

Gift 1598 med Cecilia Mattsdotter Hintze, f. 1579, död 1668, säkert dotter af Matts Hintze, som 1573 nämnes myntmästare i Westerås. Af deras 16 barn lefde: Olof, Borgmästare i Norrköping; Carl, fadrens successor; Matthias, klofware här; Johan, död studerande; Jacob, Handlande; Michael, Borgmästare i Köping; Magdalena, g. m. Biskopen Doct. J. Rudbeckius.

11. **Carolus Caroli Hisingh.** Född i Arboga 1603 af öfwannämnda föräldrar. Annappt hade han ifrån skolan uppligtigt i det nyistiftade gymnasium, då han 1624 begaf sig till acad. Wistades der långa tider och gjorde sedan en resa i Tyskland, men icke träffas några lärdomsprof efter honom. Hemkommen 1629 sattes han till Supr. Collega i Westerås skola. Pwgd 7 Nov. 1630. Det hedrar Biskopens minne, att han icke hastade, att befordra sin swäger, ehuru werkl. skicklig, framför äldre och mera förtjente. Församlingen skref 1633 till Consist. att "fadren görës gammal och tung och trött: nar wid allehanda saker", begärde derföre, att sonen måtte få komma hem till hjälp. Han fick lof dertill, "men icke spem, (till succesion) utan det skulle wara församlingens libera election, som i andra wandt är." Någon tid derefter war både fader och son nära att förlora socknens wälwilja. Ehuru egentligen sin faders Adjunct eller vicarius hade Herr Carl tillmållat sig en god del af ordin. Capellanens lön, som wäcke en stark förtrytelse, och då deras älskade Comm. Joseph